

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 6C/56/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722202838
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Bauer
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:5722202838.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudcom Mgr. Martinom Bauerom v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, so sídlom v Bratislave, Bajkalská 19B, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom v Bratislave, Pajštúnka 5, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, A. – D., právne zastúpený: AK JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., IČO: 36 868 108, so sídlom v Martine, Škultétyho 472/10, o zaplatenie 20.979 € s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 19.479 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.682 € od 23.09.2019 do 24.10.2019, zo sumy 26.979 € od 25.10.2019 do 08.06.2020, zo sumy 26.879 € od 09.06.2020 do 09.07.2020, zo sumy 26.779 € od 10.07.2020 do 10.08.2020, zo sumy 26.679 € od 11.08.2020 do 10.09.2020, zo sumy 26.579 € od 11.09.2020 do 09.10.2020, zo sumy 26.479 € od 10.10.2020 do 10.11.2020, zo sumy 26.379 € od 11.11.2020 do 10.12.2020, zo sumy 26.179 € od 11.12.2020 do 08.01.2021, zo sumy 25.979 € od 09.01.2021 do 05.02.2021, zo sumy 25.779 € od 06.02.2021 do 08.03.2021, zo sumy 25.579 € od 09.03.2021 do 09.04.2021, zo sumy 25.379 € od 10.04.2021 do 10.05.2021, zo sumy 25.179 € od 11.05.2021 do 10.06.2021, zo sumy 24.879 € od 11.06.2021 do 08.07.2021, zo sumy 24.579 € od 09.07.2021 do 09.08.2021, zo sumy 24.279 € od 10.08.2021 do 09.09.2021, zo sumy 23.979 € od 10.09.2021 do 08.10.2021, zo sumy 23.679 € od 09.10.2021 do 10.11.2021, zo sumy 23.379 € od 11.11.2021 do 08.12.2021, zo sumy 23.079 € od 09.12.2021 do 07.01.2022, zo sumy 22.779 € od 08.01.2022 do 10.02.2022, zo sumy 22.479 € od 11.02.2022 do 10.03.2022, zo sumy 22.179 € od 11.03.2022 do 08.04.2022, zo sumy 21.879 € od 09.04.2022 do 10.05.2022, zo sumy 21.579 € od 11.05.2022 do 09.06.2022, zo sumy 21.279 € od 10.06.2022 do 08.07.2022, zo sumy 20.979 € od 09.07.2022 do 10.08.2022, zo sumy 20.679 € od 11.08.2022 do 09.09.2022, zo sumy 20.379 € od 10.09.2022 do 10.10.2022, zo sumy 20.079 € od 11.10.2022 do 10.11.2022, zo sumy 19.779 € od 11.11.2022 do 10.12.2022 a zo sumy 19.479 € od 11.12.2022 do zaplatenia a náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 458,13 €, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd konanie z a s t a v u j e.

III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 15.08.2022, na ústredný portál verejnej správy dňa 12.08.2022, sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 20.979 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.682 € od 23.09.2019 do 24.10.2019, zo sumy 26.979 € od 25.10.2019 do 08.06.2020, zo sumy 26.879 € od 09.06.2020 do 09.07.2020, zo sumy 26.779 € od 10.07.2020 do 10.08.2020, zo sumy 26.679 € od 11.08.2020 do 10.09.2020, zo sumy 26.579 € od 11.09.2020 do 09.10.2020, zo

sumy 26.479 € od 10.10.2020 do 10.11.2020, zo sumy 26.379 € od 11.11.2020 do 10.12.2020, zo sumy 26.179 € od 11.12.2020 do 08.01.2021, zo sumy 25.979 € od 09.01.2021 do 05.02.2021, zo sumy 25.779 € od 06.02.2021 do 08.03.2021, zo sumy 25.579 € od 09.03.2021 do 09.04.2021, zo sumy 25.379 € od 10.04.2021 do 10.05.2021, zo sumy 25.179 € od 11.05.2021 do 10.06.2021, zo sumy 24.879 € od 11.06.2021 do 08.07.2021, zo sumy 24.579 € od 09.07.2021 do 09.08.2021, zo sumy 24.279 € od 10.08.2021 do 09.09.2021, zo sumy 23.979 € od 10.09.2021 do 08.10.2021, zo sumy 23.679 € od 09.10.2021 do 10.11.2021, zo sumy 23.379 € od 11.11.2021 do 08.12.2021, zo sumy 23.079 € od 09.12.2021 do 07.01.2022, zo sumy 22.779 € od 08.01.2022 do 10.02.2022, zo sumy 22.479 € od 11.02.2022 do 10.03.2022, zo sumy 22.179 € od 11.03.2022 do 08.04.2022, zo sumy 21.879 € od 09.04.2022 do 10.05.2022, zo sumy 21.579 € od 11.05.2022 do 09.06.2022, zo sumy 21.279 € od 10.06.2022 do 08.07.2022, zo sumy 20.979 € od 09.07.2022 do zaplattenia, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 458,13 € a náhrady trov konania. Uviedol, že je právnická osoba zriadená zákonom č. 381/2001 Z. z. Žalovaný držiteľ motorového vozidla zn. C. s EČV: A., ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda. Dňa 24.06.2014 spôsobil vodič E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom 1. mája 143/28, 038 51, Turčianska Štiavnička (ďalej len „vodič“) predmetným vozidlom dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu na zdraví E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX A. - C. (ďalej len „poškodený“). Vzhľadom na to, že k predmetnému vozidlu nebolo k dátumu nehody uzatvorené povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, vznikla žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 2 uvedeného zákona povinnosť uhradiť poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca poskytol dňa 20.08.2019 poškodenému z poistného garančného fondu poistné plnenie vo výške 19.342 €, z ktorého suma vo výške 1.660 € predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatňuje a následne mu poskytol dňa 20.09.2019 poistné plnenie vo výške 9.297 €. Listom zo dňa 22.08.2019 si žalobca uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému vo výške 17.682 €. Žalobca vyzval žalovaného v predmetnom liste, aby uhradil dlžnú sumu do 22.09.2019. Následne si žalobca listom zo dňa 24.09.2019 uplatnil právo na náhradu poistného plnenia voči žalovanému vo výške 9.297 €. Žalobca vyzval žalovaného v predmetnom liste, aby uhradil dlžnú sumu do 24.10.2019. Vodič svoj dlh písomne uznal, čo do dôvodu aj výšky a uzavrel so žalobcom dohodu o úhrade pohľadávky v splátkach. V zmysle tejto dohody vodič vykonal úhrady: Dňa 08.06.2020 vo výške 100 €, Dňa 09.07.2020 vo výške 100 €, Dňa 10.08.2020 vo výške 100 €, Dňa 10.09.2020 vo výške 100 €, Dňa 09.10.2020 vo výške 100 €, Dňa 10.11.2020 vo výške 100 €, Dňa 10.12.2020 vo výške 200 €, Dňa 08.01.2021 vo výške 200 €, Dňa 05.02.2021 vo výške 200 €, Dňa 08.03.2021 vo výške 200 €, Dňa 09.04.2021 vo výške 200 €, Dňa 10.05.2021 vo výške 200 €, Dňa 10.06.2021 vo výške 300 €, Dňa 08.07.2021 vo výške 300 €, Dňa 09.08.2021 vo výške 300 €, Dňa 09.09.2021 vo výške 300 €, Dňa 08.10.2021 vo výške 300 €, Dňa 10.11.2021 vo výške 300 €, Dňa 08.12.2021 vo výške 300 €, Dňa 07.01.2022 vo výške 300 €, Dňa 10.02.2022 vo výške 300 €, Dňa 10.03.2022 vo výške 300 €, Dňa 08.04.2022 vo výške 300 €, Dňa 10.05.2022 vo výške 300 €, Dňa 09.06.2022 vo výške 300 €, Dňa 08.07.2022 vo výške 300 €. Z pôvodnej dlžnej sumy 26.979,00 € vodič uhradil ku dňu podania žaloby sumu v celkovej výške 6.000 € a dlžná suma tak predstavuje sumu 20.979 €. Žalovaný neuhradil dlžnú sumu ani len čiastočne. Tým, že žalovaní nesplnili svoju zákonom stanovenú povinnosť v súlade s § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z., vznikol žalobcovi oprávnený nárok na základe ustanovenia § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., a to právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa § 24 ods. 2 uvedeného zákona, na náhradu toho, čo za neho plnil. Žalobca zároveň poukazuje na to, že žalovaný 1/ zodpovedá podľa ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Žalobca si od žalovaného uplatňuje aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky titulom vykonaného úkonu právnej služby – predžalobnej výzvy podľa ust. § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s ust. § 10 ods. 1, ust. § 15 písm. a) a ust. § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to v celkovej výške 458,13 € s DPH, pozostávajúce z jedného úkonu právnej služby po 444,17 € s DPH a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby po 13,96 € s DPH za rok 2022.

2. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise zistiť nasledovný skutkový stav:

3. Platobným rozkazom zo dňa 21.09.2022, č. k. 6C/56/2022-66, súd vyhovel žalobe v celom rozsahu.

4. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný včas podaný odpor. Uviedol, že žalobca nepreukázal dôvodnosť plnenia a ani časový horizont, či boli nároky riadne a včas uplatnené. Preto vznáša námietku premičania. Nárok mal byť uplatnený v dvojročnej subjektívnej lehote a lehota v časti

sumy 19.342 € uplynula najneskôr dňa 20.08.2021 a v časti sumy 9.297 € dňa 20.09.2021. Nie je zrejmé prečo žalobca žiada plnenie od prevádzkovateľa, hoci má splátkový kalendár so samotným vodičom, ktorý spôsobil škodu a dohodol sa s ním na splátkach. Navrhol vypočítať žalovaného za účelom, aby preukázal, či bol uzročený s tým, akým spôsobom bola uplatnená náhrada škody poškodeným. Ďalej navrhol vypočítať vodiča E. B. k okolnostiam dopravnej nehody, k uplatnenému nároku ako aj k otázke samotného plnenia a dodržiavania splátkového kalendára. Navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

5. Žalobca sa podaním zo dňa 02.11.2022 vyjadril k podanému odporu. Uvedol, že jeho nárok voči žalovanému je nárokom na náhradu plnenia, ktoré za neho plnil poškodenému. Listinnými dôkazmi riadne preukázal dôvodnosť ako aj skutočnú výšku škody. Na základe lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia vyhotoveného dňa 23.03.2016 MUDr. Stanislavom Mlynárikom v spojitosti s lekárskeho posudkom vyhotoveným dňa 06.08.2019 MUDr. Jolanou Zlatošovou poskytol poškodenému poistné plnenie vo výške 9.297 €. Ďalej poskytol poškodenému poistné plnenie vo výške 19.342 €, z čoho suma vo výške 1.660,00 € predstavuje delegačný poplatok, na ktorý si žalobca nárok neuplatňuje. Suma vyplatená poškodenému tak predstavovala sumu vo výške 17.682 €. Subjektívny názor žalovaného o tom, že z predložených listinných dôkazov nevyplýva, že by bola vzniknutá škoda v takom rozsahu, resp. výške, v akej bola vyčíslená, považuje iba za žiadnym relevantným dôkazom nepodložené účelové tvrdenie robené s cieľom vyhnúť sa plneniu, nakoľko je zrejmé, že výpočty plnených súm neboli určené svojvoľným výpočtom žalobcu alebo poškodeného, ale boli vypočítané na základe odborných lekárskeho posudkov, ktoré v súlade s právnymi predpismi určili bodové ohodnotenie vzniknutej škody na zdraví. Žalovaný ani objektívne nemôže vedieť odhadnúť vyčísliť vzniknutú škodu, pokiaľ nepozná celkovú zdravotnú dokumentáciu poškodeného a nedisponuje vedomosťami a zručnosťami odborného posudkového lekára. Zákon o PZP dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, ktorého zodpovednosť je poistená, tzn. že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. V prípade, ak poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla (napr. pre nezaplatenie poistného), sa poškodený nemá možnosť obrátiť na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t.j. za vodiča či prevádzkovateľa. Nárok žalobcu uplatnený v konaní tak nepredstavuje nárok na náhradu škody, ale regresný nárok. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 284/2010: „Podmienky občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka) a podmienky, za ktorých vzniká poisťovní právo proti poistenému na náhradu čiastok, ktoré zaplatila poškodenému z titulu zákonného poistenia, je treba rozlišovať. V danej veci nejde o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu, kto škodu spôsobil, ani o zákonnú cesiu tohto nároku poškodeného, ale o zvláštny postihový nárok. Podľa § 440 Občianskeho zákonníka, kto zodpovedá za škodu spôsobenú zavinením iného, má proti nemu postih. Citované ustanovenie upravuje nárok osobitnej povahy, ktorý nie je nárok na náhradu škody, a nie je ani nárokom vyplývajúcim z bezdôvodného obohatenia, lebo ten, kto plnenie poskytol, bol naň zo zákona povinný, hoci škoda bola spôsobená zavinením iného. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá tento nárok uplatňuje. Právo žalobkyne na tzv. postih (regres), nie je teda nárokom na náhradu škody, ako nesprávne uviedol odvolací súd, ale má povahu originárneho nároku.“ Žalobca si svoje právo požadovať od žalovaného splatenie dlhu mohol uplatniť prvýkrát až potom, čo predmetné plnenie poškodenému aj reálne poskytol (nakoľko do tohto momentu nemal právny dôvod dožadovať sa plnenia od žalovaného), teda dňom vyplatenia finančných prostriedkov z účtu žalobcu poškodenému. Žalobca poskytol plnenie poškodenému dňa 20.08.2019 a následne 20.09.2019, z čoho vyplýva, že premičacia doba by uplynula dňa 21.08.2022 resp. 21.09.2022. Nakoľko žaloba bola na súde podaná dňa 12.08.2022, má žalobca za to, že si svoj nárok voči žalovanému uplatnil pred uplynutím premičacej doby. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2005, sp. zn. 3Cdo/130/2005 právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody. Toto regresné právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov podlieha premičaniu vo všeobecnej trojročnej premičacej dobe (§ 101 OZ), ktorá začína plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo poškodenému plnené. Žalovaný bol v čase škodovej udalosti dňa 24.06.2014 prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla zn. C. s EČV: A., ktorým bola spôsobená škoda, čo vyplýva i z výpisu z centrálnej evidencie motorových vozidiel, kde je žalovaný uvedený ku dňu vzniku škodovej udalosti ako držiteľ vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. V čase nehody preto preukázateľne bol prevádzkovateľom vozidla a je zodpovedný za vzniknutú škodu. Žalobca si svoj nárok voči žalovanému uplatňuje v zmysle ust. § 427 OZ, pretože žalovaný zodpovedá ako

prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Skutočnosť, že žalobca uzatvoril s vodičom dohodu o uznaní záväzku a splatení dlhu v splátkach nič nemení na skutočnosti, že za dlh zodpovedá spoločne a nerozdielne s vodičom aj žalovaný, nakoľko povinnosť uzavrieť povinné zmluvné poistenie mu ako držiteľovi vozidla vyplývalo z ust. § 3 ods. 1 zákona o PZP. Skutočnosť, že vodič svoj dlh riadne spláca, nezabavuje žalobcu práva si vzniknutý regresný nárok uplatňovať i od žalovaného, nakoľko za škodu zodpovedá spoločne a nerozdielne s vodičom E. B.. Od podania žaloby eviduje úhrady v celkovej výške 900 € (10.08.2022 vo výške 300 €, 09.09.2022 vo výške 300 € a 10.10.2022 vo výške 300 €), v ktorej časti berie žalobu voči žalovanému späť. Vyjadrenie žalobcu k odporu zo dňa 02.11.2022 bolo riadne overené s výsledkom platnosť podpisu platná.

6. Podaním zo dňa 16.11.2022 sa žalovaný vyjadril k vyjadreniu žalobcu k odporu. Uvedol, že podanie žalobcu nedisponuje kvalifikovaným elektronickým podpisom. Preto by súd na neho nemal prihliadať. Namietol svoju pasívnu vecnú legitímáciu s poukazom na uznesenie NS SR zo dňa 16.02.2016, sp. zn. 1Obdo/26/2015. Keďže žalobca si svoj regresný nárok uplatnil u vodiča, vymáhanie regresného nároku voči žalovanému je neopodstatnené.

7. Podaním zo dňa 16.12.2022 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného. Uvedol, že vyjadrenie k odporu bolo platne overené a podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Žalobca si svoj nárok voči žalovanému uplatňuje v zmysle ust. § 427 OZ, pretože žalovaný zodpovedá ako prevádzateľ motorového vozidla za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Od 03.11.2022 eviduje ďalšie úhrady (okrem úhrad v celkovej výške 900 €, v ktorej časti vzal žalobu v podaní zo dňa 03.11.2022 späť) v celkovej výške 600 € (10.11.2022 vo výške 300 € a 10.12.2022 vo výške 300 €, v ktorej časti berie žalobu späť). Žalovaný nepreukázal, že v čase nehody nebol držiteľom motorového vozidla.

8. Z internej databázy žalobcu vyplýva, že k predmetnú vozidlu nebolo uzavreté poistenie v čase škodovej udalosti, a to v období od 24.05.2014 do 25.06.2014. V období od 03.06.2013 do 14.10.2014 bol ako vlastník vozidla evidovaný HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany. V období od 03.06.2013 do 24.10.2014 bol ako držiteľ vozidla evidovaný žalovaný.

9. Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 28.11.2018, sp. zn. 1T/85/2014, v spojení s doplňujúcim rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 17.04.2019, sp. zn. 1T/85/2014 a uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 17.06.2019, sp. zn. 1To/38/2019, bol obžalovaný E. B., nar. XX.XX.XXXX, uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. pre skutok, že dňa 24.06.2014 v čase okolo 21.13 hod. viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. C. G., EČ: A. XXX H. vo Vrútkach, okres A. po ceste číslo I/18 smerom z Martina do Žiliny, po Ul. Francúzskych partizánov nepovolenou rýchlosťou najmenej 70 km/h, pričom v dôsledku toho, že sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, nespozoroval chodca E. F., nar. XX.XX.XXXX, ktorý prechádzal kilometri 479,200 cez vyznačený priechod pre chodcov z pravej strany v smere jazdy osobného motorového vozidla, ktoré viedol obvinený a následne predným pravým kolesom vozidla prešiel tomuto chodcovi po pravom chodidle, čím poškodenému E. F. spôsobil zlomeninu členkovej kosti v oblasti krčka dislokovanú s luxáciou, trieštivú zlomeninu fibulárneho členka vpravo a ťažké pomliaždenie v oblasti pravého členkového zhybu a dorza nohy s predpokladom trvalých následkov a s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 6-10 mesiacov, počas ktorej je poškodený, pre nemožnosť chôdze a pripútanosť na lôžko, obmedzený v obvyklom spôsobe života. Poškodený E. F. bol odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

10. Z potvrdenia o transakciách vyplýva, že žalobca dňa 20.08.2019 poukázal Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. z titulu poškodeného E. F. škodu na zdraví – liečenie vo výške 110 € a škodu na zdraví – sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 17.572 €. Dňa 20.09.2019 poukázal sumu 9.297 € titulom poškodenia na zdraví E. F., z toho bolestné vo výške 9.267 € a náklady posudku vo výške 30 €.

11. Výzvou zo dňa 22.08.2019 žalobca vyzval žalovaného na náhradu poistného plnenia, ktorá bola spôsobená jeho motorových vozidlom dňa 24.06.2014 vo výške 17.682 € v lehote do 22.09.2019.

12. Výzvou zo dňa 24.09.2019 žalobca vyzval žalovaného na náhradu poistného plnenia vo výške 9.297 € v lehote do 24.10.2019. Výzva bola žalovanému doručená dňa 15.10.2019.

13. Dňa 26.05.2022 uzavrel žalobca s E. B., nar. XX.XX.XXXX Dohodu o uznaní dlhu a úhrade pohľadávky v splátkach z titulu dopravnej nehody zo dňa 24.06.2014, ktorým sa zaviazal dlžník nahradiť poistné plnenie vo výške 27.579 € v pravidelných mesačných splátkach vo výške 300 € so splatnosťou k 10. dňu v mesiaci, počnúc dňom 10.08.2022. Dlžník uznal dlh, čo do právneho dôvodu a výšky.

14. Listom zo dňa 04.08.2022 právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 11.08.2022. Zásielka bola daná na poštovú prepravu dňa 05.08.2022.

15. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe v zmysle čiastočných späťvzatí žaloby.

16. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní uviedla, že v rámci trestného konania bolo jednoznačne preukázané, že síce formálne vlastníkom bol žalovaný, na druhej strane toto motorové vozidlo užíval pán Štípaľa a pán B. bol aj ten, ktorý spôsobil dopravnú nehodu. Týchto skutočností si bol žalobca vedomý. Rokoval. Uzatvoril dohodu. Žalovaný nie je pasívne legitimovaný, pretože aj v dôsledku toho, že bola uzavretá dohoda, je to vlastne nová záväzku, ktorú akceptoval žalobca. Zotrvala na vznesenej námietke premlčania. Jedná sa o nárok na zdravie, kde je dostatočne judikatúra ustálená v tom, že subjektívna lehota je v trvaní 2 rokov, kedy je ustálený zdravotný stav. Aj keď sa jedná o regresný nárok, premlčacia doba plynie v rovnakej lehote ako pri nároku na náhradu škody na zdravie. Keďže premlčacia doba uplynula dňa 20.08.2021, resp. 20.09.2021 a žaloba bola podaná až v roku 2022, nárok je premlčaný. Žalovaný nemal možnosť namietat dôvody a výšku uplatneného nároku. Nemal možnosť brániť sa, a to ani v trestnom konaní, nemal možnosť preskúmať uplatnený nárok, kto a na základe čoho určil, že výška je v takom rozsahu.

17. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o PZP“) Povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca.

Podľa § 12 ods. 3 Zákona o PZP Výška náhrady poistného plnenia alebo jej časti, na ktorú vznikne poisťovateľovi nárok podľa odseku 1 alebo 2, nesmie presiahnuť úhrn poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti.

Podľa § 24 ods. 2 písm. b) Zákona o PZP Kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o PZP Poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona.

Podľa § 24 ods. 5 prvá veta Zákona o PZP Kancelária poskytuje poškodenému poistné plnenie podľa odseku 2 za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poistné plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona.

Podľa § 24 ods. 7 prvá veta Zákona o PZP Kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a), b), f) a g), na náhradu toho, čo za neho plnila.

Podľa § 2 písm. j) Zákona o PZP Na účely tohto zákona sa rozumie prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 427 ods. 1, 2 OZ Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Rovnako zodpovedá aj iný prevádzateľ motorového vozidla, motorového plavidla, ako aj prevádzateľ lietadla.

Podľa § 428 OZ Svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Podľa § 2 ods. 23 zák. č. 106/2018 Z.z. o prevádzke vozidiel v cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov Prevádzkovateľom vozidla je vlastníkom vozidla alebo ním určený držiteľ vozidla.

Podľa § 121 ods. 3 OZ Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je trojročná a plyní odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 9 ods. 1 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb Základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 13a ods. 1 písm. d) vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: d) predžalobná výzva.

Podľa § 15 písm. a) Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb Advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy.

Podľa § 16 ods. 3 Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb Od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhl. Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb Ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.5a)

Podľa § 563 OZ Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

18. Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd vyhovel žalobe v celom rozsahu v zmysle jej čiastočného späťvzatie, nakoľko mal preukázanú jej dôvodnosť. Medzi stranami neboli sporné skutočnosti, že dňa 24.06.2014 spôsobil vodič E. B., nar. XX.XX.XXXX, vozidlom zn. C. s EČV: A. dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu na zdraví E. F., nar. XX.XX.XXXX. Sporným ostala pasívna legitímácia žalovaného ako aj výška uplatneného nároku. Žalovaný zároveň vzniesol taktiež námietku premičania. Žalobca sa voči žalovanému domáhal nároku titulom úhrady poskytnutého poistného plnenia za škodu v zmysle ustanovenia § 24 ods. 7 Zákona o PZP. Poistné plnenie žalobca poskytol z poistného garančného fondu. Právo žalobcu proti tomu, kto zodpovedá za škodu na náhradu toho, čo za neho plnil v zmysle ustanovenia § 24 Zákona o PZP je regresným právom, nie právom na náhradu škody (uznesenie NS SR sp.zn. 4Cdo/284/2010). Jedná sa o právo na tzv. postih (regres), ktoré má povahu osobitného nároku. V prípade, že je spôsobená škoda motorovým vozidlom, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti vzniká poškodenému v zmysle ustanovenia § 24 ods. 3 PZP právo na vyplatenie náhrady škody z poistného garančného fondu. V zmysle zákonného ustanovenia § 3 ods. 1 Zákona o PZP má povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný aj v dokladoch vozidla, resp. ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Súd poukazuje na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/134/2009, podľa ktorého: „Ustanovenie § 24 ods. 7 prvá veta v spojení s § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti

osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t. j. aj proti vodičovi (pri prevádzke tuzemského motorového vozidla je vodič povinný mať pri sebe potvrdenie o poistení zodpovednosti a teda presvedčiť sa, či je vozidlo poistené).“ Z uvedeného vyplýva, že regresný nárok je možné uplatniť aj voči vodičovi, ktorý škodu spôsobil, ale zároveň aj voči prevádzkovateľovi. Súd mal preukázanú pasívnu vecnú legitimitáciu žalovaného ako prevádzkovateľa vozidla podľa ust. § 427 OZ, pričom jeho zodpovednosť je objektívna.

19. Pre účely Zákona o PZP sa prevádzkovateľom motorového vozidla rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom. Aj v zmysle zákona o prevádzke vozidiel v cestnej premávke je prevádzkovateľom vozidla vlastník vozidla alebo ním určený držiteľ vozidla. Súdu bolo preukázané, že v čase vzniku škodovej udalosti bola vlastníkom vozidla právnická osoba HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s. a ako držiteľ bol zapísaný žalovaný, a to v období od 03.06.2013 do 24.10.2014. Vo všeobecnosti sa za prevádzkovateľa na účely § 427 Občianskeho zákonníka považuje subjekt, ktorý má právnu a faktickú možnosť disponovať daným dopravným prostriedkom. Skutočnosť, že v čase škodovej udalosti vozidlo užíval E. B., žalovaného ako prevádzkovateľa nezbavuje zodpovednosti. Žalovaný nemohol previesť vlastníctvo, keďže nebol vlastníkom a ani držbu vozidla na iného. Netvrdil, že by vozidlo prenajal inému alebo mu bolo odcudzené, resp. užívané protiprávne bez jeho súhlasu. Ako držiteľ vozidla mal právnu aj faktickú moc nad vozidlom vo vzťahu k jeho prevádzke. Pritom škodová udalosť nastala viac ako rok po nadobudnutí držby vozidla a bola ukončená štyri mesiace po udalosti. Pre uplatnenie regresného nároku nie je rozhodujúce, že žalobca uzatvoril s vodičom ako druhou zodpovednou osobou osobitnú Dohodu o uznaní dlhu a splátkach. V tomto smere je právne významné len to, že plnením vodiča E. B. zaniká povinnosť žalovaného v rozsahu poskytnutého plnenia. Naopak, ak by žalovaný uzatvoril so žalobcom dohodu o uznaní dlhu, žalobcovi by aj naďalej zostalo zachované právo uplatňovať si nárok voči vodičovi. Aj sám žalovaný sa v podanom odpore označil za prevádzkovateľa a v tomto smere argumentáciu žalobcu nespochybňoval. Neobstojí tak tvrdenie žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimitácie. V zmysle zákonného ustanovenia § 427 OZ, zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov je zodpovednosťou objektívnou, teda nevyžaduje porušenie právnej povinnosti, ani zavinenie. Na vznik zodpovednostného právneho vzťahu sa vyžaduje len preukázanie skutočnosti, že škoda bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla sa nemôže prevádzateľ zbaviť vtedy, ak škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa môže zodpovednosti zbaviť len ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

20. Zákon o PZP dovoľuje prevádzkovať vozidlo iba tomu, koho zodpovednosť je poistená, tzn. že k jazde je možné použiť len vozidlo, ku ktorému bola uzavretá poistná zmluva. V prípade, ak poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla (napr. pre nezaplatenie poistného), sa poškodený nemá možnosť obrátiť na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t. j. za vodiča či prevádzkovateľa. Z tohto dôvodu bol zákonom vytvorený tzv. poistný garančný fond, ktorého správa bola zverená žalobcovi a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa § 24 ods. 2 písm. a) až g) zákona o PZP proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie voči určitej poisťovni (§ 24 ods. 3 zákona o PZP). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda nebude v rozpore so zákonom poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. V danom prípade bol uplatnený regresný nárok žalobcu v súlade s ust. § 24 ods. 7 Zákona o PZP, ktoré plní zároveň aj preventívnu funkciu a má pôsobiť na zodpovedné osoby tak, aby dodržiavali svoje zákonné povinnosti. Regresný nárok žalobcu je špecifickým nárokom, ktorý nie je nárokom na náhradu škody. Podľa ustálenej súdnej praxe v prípade vzniku nároku poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti proti poisťníkovi, ktorú za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, súd skúma len naplnenie podmienok vzniku a danosti takého nároku a nie výšku uplatneného nároku. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Obdo 84/2018 zo dňa 11.12.2019, ktoré bolo publikované v Zbierke súdnych rozhodnutí NS SR pod číslom R 64/2020 riešil právnu otázku, či je súd rozhodujúci o nároku poisťovateľa v zmysle § 12 Zákona o PZP povinný skúmať a pri rozhodovaní nároku aj prihliadať na to, či výška sumy nároku uplatneného poisťovateľom voči poisťníkovi, resp. poistenému v zmysle uvedeného ustanovenia je v súlade so všeobecnou právnou zásadou proporcionality, a či sa

neprieči zmyslu a účelu uvedeného zákona a vyslovil názor, že: „Súd rozhodujúci o nároku poisťovateľa v zmysle ustanovenia § 12 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nemôže skúmať a pri rozhodovaní o nároku prihliadať na to, či výška sumy nároku uplatneného poisťovateľom voči poistníkovi resp. poisteného v zmysle uvedeného ustanovenia je v súlade so všeobecnou právnou zásadou proporcionality a neprieči sa zmyslu a účelu uvedeného zákona. Jediným oprávneným subjektom, ktorý môže určiť a prípadne znížiť výšku uplatňovaného nároku v zmysle § 12 citovaného zákona aj pod hornú hranicu takto uplatňovaného nároku, ktorou je úhrn poistných plnení, je v zmysle uvedeného ustanovenia poisťovateľ.“ Z uvedeného vyplýva, že súd nemôže modifikovať regresný nárok a ani skúmať rozsah poskytnutého poistného plnenia. Výška regresnej náhrady je limitovaná výškou poskytnutého poistného plnenia. Neexistuje právne relevantný dôvod, aby sa uvedený právny názor ustálený súdnou praxou nedotýkal aj regresnej náhrady uplatnenej žalobcom v zmysle ust. § 24 Zákona o PZP, keďže v oboch prípadoch sa jedná o rovnaký inštitút regresnej náhrady. V súlade s ust. § 24 ods. 5 Zákona o PZP kancelária poskytuje poistné plnenie podľa odseku 2 za rovnakých podmienok, za akých poskytuje poistné plnenie poisťovateľ podľa tohto zákona. Postihové právo žalobcu vzniká preto, že niekto porušil zákonnú povinnosť. Ten, kto porušil zákonnú povinnosť, nemôže z toho pre seba vyvodzovať priaznivé postavenie. Keďže postihové právo nemá charakter náhrady škody, neprichádza do úvahy ani aplikácia ust. § 450 OZ. Žalobca má právo regresu aj vtedy, ak škodu nenahradil priamo poškodenému, ale poisťovni. V prejednávanej veci žalobca plnil priamo poisťovni. Súd nevykonal dôkazy navrhnuté žalovaným, nakoľko v súlade s vysloveným právnym názorom a vykonaným dokazovaním, tieto považoval za bezpredmetné a nevhodné. Keďže súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie je oprávnený znížiť regresný nárok žalobcu, priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu zostatku poistného plnenia, ktoré žalobca uhradil poisťovni, vo výške 19.479 €.

21. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že túto považuje za nedôvodnú. Právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 Zákona o PZP), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody. Toto regresné právo podlieha premlčaniu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bolo poškodenému plnené. (Najvyšší súd SR sp. zn. 4Cdo/284/2010, R 34/2013). Súdna prax je v tomto ustálená a jednotná. Žalobca plnil poisťovni dňa 20.08.2019 sumu 17.682 € a dňa 20.09.2019 sumu 9.297 €. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 15.08.2022 a na ústredný portál verejnej správy dňa 12.08.2022, nárok žalobcu nie je premlčaný.

22. V čase rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obdo/84/2018, t.j. 11.12.2019, bol známy aj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31.01.2019 sp. zn. IV. ÚS 377/2018, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky zdôraznil účel regresnej náhrady, na ktorú má mať nárok poisťovateľ v tom zmysle, že táto má plniť výchovný účel, nie existenčne ohroziť poisteného. Podľa názoru Ústavného súdu, primeranosť náhrady možno ustáliť skúmaním výšky sumy vyplatené z titulu poistenia (pri zohľadnení či ide o sumu konečnú alebo o sumu, ktorá sa bude v budúcnosti zvyšovať), zohľadnením okolností, za ktorých škoda vznikla a tiež skúmaním pomerov toho, kto škodu spôsobil. Je potrebné zdôrazniť, že uvedené rozhodnutie sa týkalo regresnej náhrady uplatnenej voči vodičovi vozidla, ktorý spôsobil škodu, nie voči prevádzkovateľovi. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí NS SR pod číslom 64/2020 až po predmetnom náleze Ústavného súdu SR, preto sa súd priklonil k tam vyslovenému právnemu názoru Najvyššieho súdu SR. Navyše doposiaľ nebol prelomený právny názor, dlhodobo ustálený súdnou praxou, že postihový nárok je regresným právom, nie právom na náhradu škody. Preto je vylúčená aplikácia ust. § 450 OZ. Podľa ustanovení OZ sa posudzuje len otázka zavinenia, ktorá v Zákone o PZP absentuje. Na strane žalovaného nedošlo ani k liberácii. Avšak aj v prípade názoru vysloveného v náleze Ústavného súdu SR by súd nepristúpil k modifikácii žalovaného nároku. Žalovaný v žiadnom smere nepoukazoval na mimoriadne okolnosti vzniku škody a jej priebeh a ani neuvádzal svoje nepriaznivé pomery, ktoré by spochybňovali primeranosť uplatnenej náhrady. Keďže sa jedná o náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, jedná sa o sumu končnú, ktorá sa do budúcnosti nebude zvyšovať. Aj v tomto smere však strany zaťažujú bremeno tvrdenia. Za daného stavu neúniesol dôkazné bremeno na preukázanie neprimeranosti regresnej náhrady požadovanej žalobcom. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že žalobcovi ako zákonom zriadenému subjektu Zákon o PZP ani iný právny predpis neukladá povinnosť, oprávnenie skúmať výšku poistného plnenia, ktoré plní. Aj napriek tomu žalobca

predloženými listinnými dôkazmi (faktúry, posudky, potvrdenia o transakciách) dostatočným spôsobom preukázal oprávnenosť a výšku plnenia.

23. Zároveň súd priznal žalobcovi nárok na náhradu úrokov z omeškania, a to zo súdom priznanej sumy zohľadňujúc čiastkové úhrady dlhu vodičom (bod 5. a 7. odôvodnenia), ktoré neboli sporné. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu vo výške 17.682 € listom zo dňa 22.08.2019, a to v lehote do 22.09.2019. Listom zo dňa 24.09.2019 ho vyzval na úhradu dlhu vo výške 9.297 € v lehote do 24.10.2019. Súd priznal žalobcovi aj nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky spočívajúcich v predžalobnej výzve v súlade s ust. § 121 ods. 3 OZ. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu žalovanej pohľadávky pred podaním žaloby (bod 16. odôvodnenia), ktorej súd vyhovel v celom rozsahu v zmysle jej čiastočného späťvzatia. Preto mu prináleží aj nárok na náhradu nákladov ako príslušenstvo pohľadávky, ktoré pozostáva z odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci vo výške 20.979 € a k tomu prislúchajúci režijný paušál a daň z pridanej hodnoty v celkovej výške 458,13 € (370,14 € s DPH + 11,63 € s DPH).

24. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd konanie v časti uvedenej vo výroku II. rozsudku zastavil, nakoľko žalobca zobral žalobu v tejto časti späť a takýto dispozitívny úkon mu prislúchal. Keďže k čiastočnému späťvzatíu žaloby došlo skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, nebol potrebný súhlas žalovaného so späťvzatím, nakoľko aj jeho prípadný nesúhlas by bol právne neúčinný.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Žalobca bol úspešný aj v časti zastavenia konania, keďže aj v tejto časti bola žaloba podaná dôvodne, avšak plnením vodiča zanikla povinnosť žalovaného v rozsahu poskytnutého plnenia. Uvedené nemožno pričítať na ťarchu žalobcu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.